

NOVINY OBCE HORNÉ SRNIE

LIPOVEC

Ročník XV

číslo 4 december 2006

Príjemné prežitie

Vianočných sviatkov

plných Božieho požehnania, pokoja,

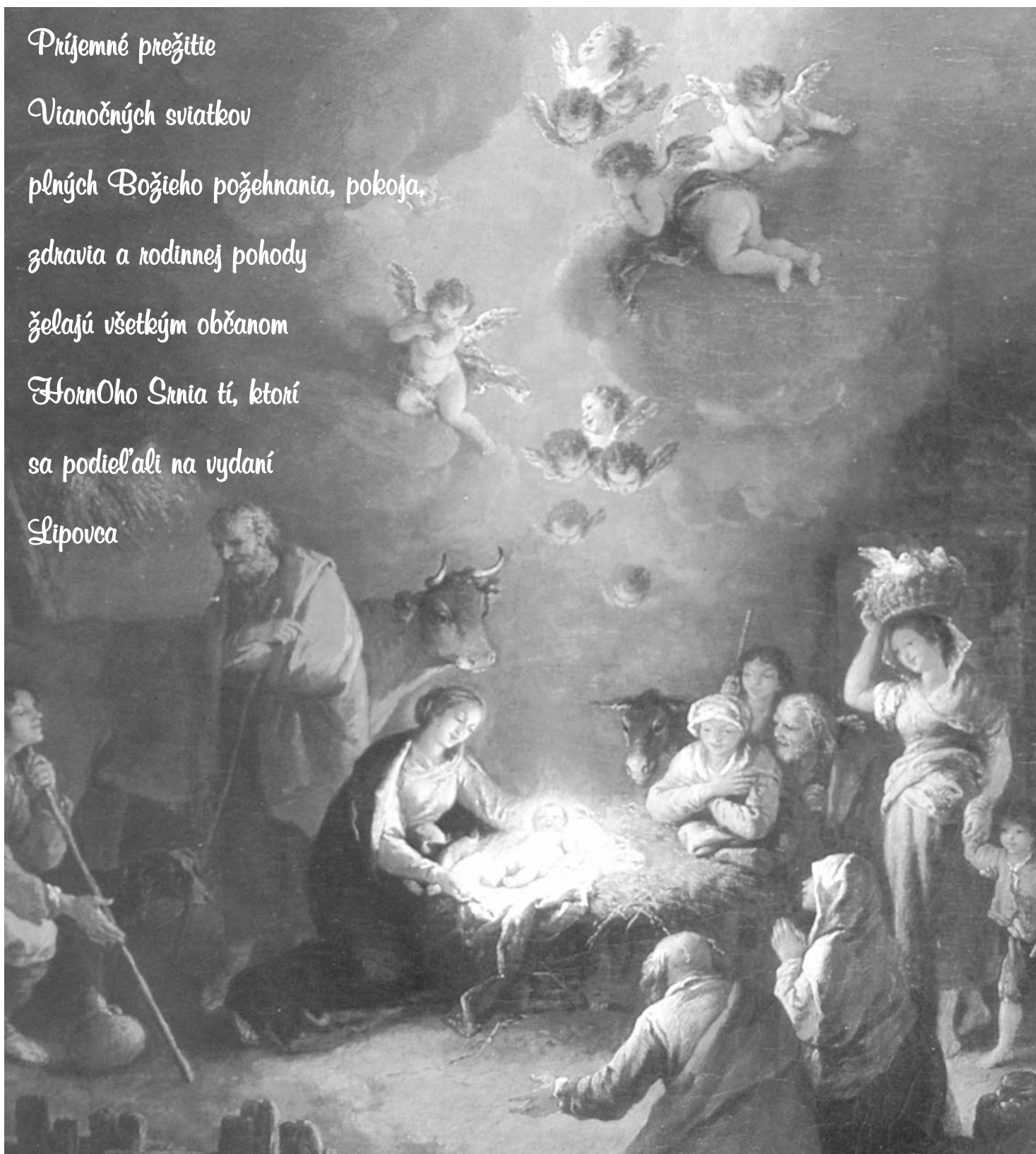
zdravia a rodinnej pohody

želajú všetkým občanom

Horného Srnia tí, ktorí

sa podieľali na vydaní

Lipovca

Vážení spoluobčania, ďakujem!

Dovoľte mi využiť priestor v našich miestnych novinách a poďakovať sa vám za výsledky komunálnych volieb - za Vaše hlasy pre novozvolených zástupcov, za vaše hlasy, ktorými ste ma znova posadili na stoličku starostu obce.

Nechcem však ostať sedieť, chcem sa čo najviac pohybovať medzi vami a riešiť problémy, ktoré vás ťažia.

Nedakujem len tým, ktorí mi odovzdali hlasy. Chcem poďakovať aj tým ostatným, ktorí ma nevolili. Možno nie sú proti mojej osobe, chceli len zmenu.

Budem sa preto snažiť, aby som tú zmenu zabezpečil pre všetkých. Možno zmena v systéme riadenia, prístupe k jednotlivcom. Mám, a spolu s poslancami obecného zastupiteľstva máme pred sebou celé volebné obdobie na to, aby sme uspokojili vaše predstavy.

Budeme sa o to snažiť a ja sám vyviním úsilie, aby sme vás vo svojej činnosti nerozdeľovali, ale spájali tak, aby mal každý pocit, že žije v rodine, ktorá sa volá Horné Srnie.

S mojím poďakovaním prijímte súčasne želanie spokojných Vianoc a úspešného vstupu do nového roka.

Ing. Jozef Kristín, starosta obce.

VÝSLEDKY VOLIEB DO ORGÁNOV SAMOSPRÁVY OBCE KONANÉ DŇA 2.12.2006

Počet volebných obvodov	1	
Počet volebných okrskov	2	
Počet osôb zapísaných v zoznamoch voličov	2 222	
Počet voličov, ktorým boli vydané obálky	1 295	58,3%
Počet odovzdaných obálok	1 295	
Počet platných lístkov pre voľby do obecného zastupiteľstva	1 233	
Počet poslancov, ktorý sa mal zvoliť	9	
Počet zvolených poslancov	9	
Počet platných lístkov odovzdaných pre voľbu starostu obce	1 258	

Za starostu obce bol zvolený:	Počet platných hlasov:	
Ing. Jozef Kristín (LS-HZDS, SMER-SD)	491	39%
Ďalší kandidáti:		
Jozef Húserka (SNS)	482	38,3%
Milan Vidoman (nezávislý)	285	22,7%

ZA POSLANCOV OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA V HORNOM SRNÍ boli zvolení:

Meno a priezvisko:	Počet hlasov:
ZDENKO LIPTÁK (KDH)	607
ING. JOLANA HIKLOVÁ (KDH)	499
MGR. JANKA HÚDEKOVÁ (SNS)	471

JOZEF HÚSERKA (SNS)	466
ING. MILAN BLAŠKO (SNS)	432
ŠTEFAN BLAHO (KDH)	427
MGR. MÁRIA HÚDEKOVÁ (LS-HZDS)	411
MAGDALÉNA PAPIERNIKOVÁ (LS-HZDS)	405
JOZEF NAŇÁK (LS-HZDS)	392

NÁHRADNÍCI – KANDIDÁTI, ktorí neboli zvolení za poslancov podľa počtu získaných hlasov:

Meno a priezvisko:	Počet hlasov:
BC. JOZEF TURÁK (SNS)	392
ING. JOZEF KRISTÍN (LS-HZDS)	341
PAVOL GALKO (LS-HZDS)	336
DUŠAN CHLEBANA (SNS)	321
VIERA MAKOVCOVÁ (LS-HZDS)	307
ING. LUBOMÍR PORUBAN (SNS)	299
ING. FERDINAND GALKO (KDH)	277
JÁN SVEDEK (LS-HZDS)	276
JOZEF KEBÍSEK (SNS)	270
JOZEF CHLEBANA (LS-HZDS)	258
JOZEF MEŠČÁNEK (LS-HZDS)	207
ĽUDMILA PROSŇANSKÁ (NEZÁV. KANDIDÁT)	164
MILAN GALKO (SNS)	137
ING. VLADISLAV GALKO (KDH)	135

Z ROKOVANIA OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní na svojich zasadnutiach konaných dňa 25. 10. 2006 a 30.11.2006 prijalo uznesenia č. 33 a 34.

Obecné zastupiteľstvo v nich:

A) z o b r a l o n a v e d o m i e

1. Kontrolu uznesenia č. 32 z riadneho zasadnutia OZ konaného dňa 30. 8. 2006 a uznesenia č. 33 z riadneho zasadnutia OZ konaného dňa 25.10.2006.

2. Správu starostu obce o činnosti.

3. Stanovisko hlavného kontrolóra k návrhu rozpočtu obce pre roky 2007-2009

4. Pripomienku p. Štefánkovej k návrhu dodatku č. 2, ktorým sa mení a dopĺňa Všeobecne záväzné nariadenie č. 5/2004 o miestnych daniach a miestnom poplatku za

komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Horné Srnie v znení dodatku č.1

B) s c h v á l i l o

1. Návrh VZN č. 6/2006 o vymedzení plagátových plôch počas volebnej kampane volieb do orgánov samosprávy obcí dňa 2.12.2006.

2. Prijatie finančného produktu Dexia banka Slovensko a.s. – Dexia úverová superlinka – vo výške 600.000,- Sk (šesťstotisíc Sk) a súhlasí s poukazaním príjmu z podielových daní na účet Dexia banka Slovensko a.s., pobočka Trenčín, do termínu splatenia úveru.

3. Návrh na udelenie odmien za rok 2006:

- zástupca starostu obce - 25 000,- Sk
- poslanci OZ - 5 000,- Sk
- hlavný kontrolór obce - 5 000,- Sk
- členovia odborných komisií - 1 500,- Sk
- starosta obce – jeden plat v mesiaci október navyše.

4. Zloženie centrálnej a dielčích inventarizačných komisií pre vykonanie inventarizácie hospodárskych prostriedkov na Obecnú úradu v Hornom Srní a v organizáciách ním riadených:

Centrálna inventarizačná komisia:

Predseda:	Ing. Ivan Horný
Členovia:	Ing. Pavel Lamačka
	Ing. Božena Lamačková
	Mgr. Mária Húdeková

Komisia pre obecný úrad, Klub Cementár, obecnú knižnicu, hasičský zbor:

Predseda: Ing. Milan Blaško
Členovia: Ing. Ferdinand Galko
 Mária Kussová
 Mária Patková
 Zlatica Hošová

Komisia pre zdravotné stredisko a dom rozlúčky:

Predseda: Ján Breznický
Členovia: Zdenko Lipták
 Mgr. Janka Húdeková

Komisia pre ZŠ s MŠ V. Mitúcha:

Predseda: Štefan Blaho
Členovia: Renáta Štefánková
 Emília Papierniková
 Olga Savková

4. V dňoch 6.11. – 15.11. 2006 prevedenie fyzických inventarizácií na obecnom úrade, Klube Cementár, dobrovoľnom hasičskom zbore, v obecnej knižnici, dome rozlúčky, v zdravotnom stredisku a Základnej škole s materskou školou V. Mitúcha v Hornom Srní.

5. Administratívne spracovanie výsledkov inventarizácie do 30.11.2006. Zodpovední: starosta obce, predseda DHZ, vedúca obecnej knižnice, riaditeľ ZŠ s MŠ.

6. Prejednanie výsledkov zistených fyzickou inventarizáciou centrálnou inventa-

rizačnou komisiou do 3.12.2006 a návrh spôsobu odstránenia zistených nedostatkov, prípadne vysporiadanie inventarizačných rozdielov. Zodpovedný: predseda centrálnej inventarizačnej komisie.

7. Záverečné prejednanie inventarizácie a likvidácie vyradených predmetov do 10.12.2006.

Zodpovedný: predseda centrálnej inventarizačnej komisie.

8. Dodatok č. 2 ktorým sa mení a dopĺňa Všeobecne záväzné nariadenie č. 5/2004 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Horné Srnie v znení dodatku č.1

9. Rozpočet obce pre roky 2007-2009

10. Úpravu rozpočtu pre rok 2006 nasledovne:

Do výdavkovej časti sa doplnia body:

a) chodník na ulici Janka Kráľa 500 000,- Sk

b) úpravy ZK Cementár 200 000,- Sk

c) asfaltovanie ulice Skalická 180 000,- Sk

Z výdavkovej časti vypustiť položku – ulica Súhradská.

C) n e s c h v á l i l o

1. Návrh na zvýšenie miestneho poplatku za psa vo výške 350,- Sk.

D) s ú h l a s i l o

1. S poskytnutím dotácie vo výške 25 000,-

v prospech Domova dôchodcov – Domova sociálnych služieb Horné Srnie.

2. S poskytnutím dotácie Ing. Antonovi Michálikovi na vydanie knihy „Dotyky so Saharou“ vo výške 15 000,- Sk s podmienkou uverejnenia jednej strany o obci Horné Srnie.

3. S poskytnutím dotácie pre Lyžiarsky klub SKI Horné Srnie vo výške 9 294,- Sk.

E) u l o ž i l o

1. Predsedovi finančnej komisie predložiť do 10.11.2006 návrh VZN o rozpočtových pravidlách a o hospodárení s majetkom obce na obecný úrad.

2. Ukladá predsedom komisií pri OZ predložiť návrh upraveného rozpočtu na r. 2007 predsedovi finančnej komisie do 10.11.2006 a predsedovi finančnej komisie predložiť definitívny návrh rozpočtu na obecný úrad do 14.11.2006.

3. Obecné zastupiteľstvo ukladá členom OZ, aby do 10.11.2006 vrátili na obecný úrad predložený návrh na úpravu sadzieb daní s pripomienkami.

F) v y h l á s i l o

1. Nastúpenie náhradníka Mgr. Janky Húdekovej na miesto poslanca OZ za zaniknutý mandát poslanca OZ p. Miroslava Žofčina.

Silvia Kebísková, OČU

NEZABUDLI NA DEŇ INVALIDOV

Dňa 27. novembra 2006 sa uskutočnila v obnovených priestoroch kultúrneho domu Horné Srnie vydarená akcia Základnej organizácie Slovenského zväzu telesne postihnutých Horné Srnie pri príležitosti Dňa invalidov.

Pre 100 zúčastnených členov a hostí predviedli pekný kultúrny program žiaci Základnej školy V. Mitúcha pod vedením p. uč. Húdekovej, Markovičovej a Hanusovej. Folklorne tance súboru Kamenček, nádherne pesničky i básne odmenili prítomní potleskom. Základný príhovor mal predseda ZO p. Štefan Blaho, ktorý pripomenul, ako vznikol deň invalidov, zhodnotil činnosť organizácie a nezabudol ani na dobrú spoluprácu s obcou. Akcie sa zúčastnili i hostia: starosta obce Ing. Jozef Kristín, krajská predsedníčka SZTP Mgr. Janka Masárová a pracovníčka Krajského centra SZTP Trenčín Bc. Ronaiová. Krajská predsedníčka poukázala na dobrú činnosť ZO SZTP Horné

Srnie, ktorej aktivitu môžu mnohé organizácie v kraji iba závidieť. Starosta obce Ing. Jozef Kristín taktiež hodnotil veľmi kladne činnosť organizácie invalidov v obci a dobrú spoluprácu s obcou, poprial všetkým veselé sviatky, veľa zdravia. Nasledne bolo podané občerstvenie a dobrá večera, ktorá všetkým chutila. Niektorí členovia mali vďaka sponzorom radosť z darčiekov, ktoré sa im podarilo vyhrať v súťaži „Hraj a vyhraj“ a už teraz sa tešia na ďalšiu akciu, ktorá sa uskutoční.

Podakovanie opäť patrí celému výboru ZO SZTP pod vedením Štefana Blahu, ktorého členovia obetovali svoj voľný čas pre radosť ostatných a tiež vedeniu obce Horné Srnie, bez pomoci ktorej by sa podobná akcia uskutočňovala len ťažko. Nakoniec podakovanie patrí i sponzorom, ktorí prispeli k zdarenému priebehu tejto akcie.

Emília Nosálová

ŽIVIO!

V minulých dňoch sa naša obec po dlhom čase znova stala stredobodom spoločenského záujmu. Hostia z Rakúska, Bosny a Hercegoviny, Ruska, Nemecka, ale i domáci prišli vzdať hold svojmu priateľovi či kolegovi pri jeho významnom životnom jubileu.

Generálny riaditeľ Cemmac, a.s. **Ing. Karol Podhora** sa v plnom pracovnom nasadení dožil svojich **60 rokov**.

Ako rýchlo ten čas letí, pán generálny! Už je tomu viac ako 16 rokov, čo ste prišli, videli a zmenili. Áno, boli ste hybnou pákou pri premenách, ktoré zažila Hornosrniarska cementáreň. Dnes jedna z moderných cementárni stredoeurópskeho regiónu, vďaka ktorej sa aj obec Horné Srnie začala objavovať na mapách, ktoré predtým možno za známejší označovali Vlársky priesmyk. Citlivo ste riešili nezamestnanosť a málo bolo takých, ktorí odišli s verdiktom „prepuštený“. Stále sa staráte o živobytie mnohých rodín a ste spolutvorcom moderných dejín našej obce.

A keď už toľkí hostia nelutovali kilometre, aby prehovorili slovami vinšov, aby pozdvihli nie jednu čašu na zdravie, chceme tak urobiť aj v redakcii Lipovca a určite aj v mene obyvateľov obce vysloviť želanie pevného zdravia, múdreho rozhodovania, prechovania lásky a citu nielen k svojim najbližším, ale aj vašim novým spoluobyvateľom, pretože kľúč od obce, ktorý vám odovzdal jej starosta je symbolom, ktorý otvorí cestu ku každému z nich.

Redakcia

CHLAPEC Z ORAVY - NÁŠ RIADITEĽ ŠKOLY

Dar lásky bol chlapček, ktorý prišiel na svet manželom Jantolákovcom. V nádhernom čistom prostredí oravskej obce Novot 18. októbra 1946 bol malý Florián – Anton dvojnásobný radostník. Vtedy ešte doznievala radosť zo skončenia druhej svetovej vojny a prvorodený bol syn – pokračovateľ rodu. Neskôr Floriánovi –Antonovi pribudla do rodiny sestra Marta a brat Stanislav. Pekná zostava.

Otec bol neskôr služobne preložený do Trstína. Tu sa rodina pod krídlami mamy Justíny rýchlo adaptovala. Deti rástli ako z vody, až rodičom - už mladík Florián - Anton – oznámil, že bude promován v aule Trnavskej pedagogickej fakulty (1946) na pedagóga s aprobáciou matematik – telocvikár.

Svet v kantorskom povolani sa Floriánovi – Antonovi otvoril vo Vrbovom. Tu čakal na druhú dôležitú životnú skúšku. V Trstínskome kostole (1969) spolu s Veronikou Rosovou vstúpili na spoločnú cestu, možno aj preto, že:

Z mladíka učiteľ sa stal, vo svete nechcel byť sám, vedno s Veronikou kráčali v povolani. Čas ich vial do úpätia lesov a skál, pri Kráľovskej ceste zastali, v Čerňavskom bývaní.

V Hornom Srní (25. augusta 1971) bolo práce dosť – doma, v škole, pri kultúre, či v športe. Roky učiteľské, funkcia zástupcu (od r. 1982) a od roku 1989 i riaditeľa základnej školy odčerpali veľa energie, ale dali skúsenosť, rozvahu, trpezlivosť a vytrvalosť.

S manželkou Veronikou vychovali dve deti, majú dve vnúčence, dvoch učiteľov v rodine.

18. októbra 2006 bol deň, keď Všemohúci doprial Mgr. Floriánovi – Antonovi Jantolákovi sláviť nádherných 60 rokov plodného života. Celá rodina, priatelia, prijali oznam a zaželeli jubilantovi.

Týchto pár viet o životnej ceste Floriána – Antona končím veršom:

**Florián, Florián, máš trochu bledší vlas,
učiteľské i riaditeľské rôčky Ti priniesli veľa,
skúsenosť, striebro na hlave, vnúčence sú zlato.**

**Rodný list neklame Teba, ani nás,
želáme Ti, aby pokojná melódia života dlhé roky znela.**

Ing. Alojz Krajčí, kronikár obce

ROZPRÁVKY PRI KOZUBE

Sú to pekné príbehy, ktoré poznáme z rozprávania starých otcov, či starých mám a dlho zostávajú v pamäti.

Obyčajne, už s príchodom prvých mrazíkov, keď bol ľad na potoku „Markéta“ tenučký ako okenné sklo, skúšali sme drevené korčule. Takmer vždy sa naše pokusy skončili tak, že premočené topánky sme išli usušiť k babke na Horný koniec.

V dobre vyhriatej kuchyni, malej ako dve dlane, sme sa na peci ohriali a babka Anna alebo dedko Juraj stačili čo to vyrozprávať. Čaro rozprávania umocnil blikot ohníka, praskanie smrekových, na špalíky narezaných haluzí. Pri rodinnom kozube v prítomnosti starých rodičov sme sa dozvedeli o tom, ako žili na prelome 19. a 20. storočia. Radi nám rozprávali o Mikulášovi, Lucii a nechýbali ani spomienky na prípravu vianočného stromčeka, ktorý bol pravidelne zavesený v izbe na povalovej hrade. Dedko s obľubou hovoril – a to dosť pyšne – ako slúžil u pešakov – bagandžárov. Odtiaľ mu prischla i prezývka.

Rodinný dom starých rodičov bol malý a nebol osamotený. V átriu boli ďalšie tri. Šťastie, že oproti býval strýko Jozef, otcov nevlastný brat. Jeho manželka, stryná Mária, nás vždy rada u nich privítala. Keď sa rozprávky u starých rodičov „minuli“, stačilo prebehnúť 5-6 metrov oproti a stryná už nalievala dobrý čaj z ovocnej zmesi len tak, na zahriatie.

U strýka sme na peci nesesávali, v kuchyni mali viac priestoru. Pri veľkom rustikálnom dubovom stole bola univerzálna dlhá lavica, na ktorú sme sa poukladali. Z murovaného „šporhelta“ sálalo príjemné teplo. Stryná Mária mala šťastie, bola to bohatšia rodina a jej komora bola takmer vždy plná produktov, ktoré dopestovali alebo dochovali. Bola pomalšia v chôdzi, ale ruky a hlavne myseľ pracovali spoľahlivo. Vedela pútavo rozprávať, takmer vždy o praktických veciach zo života. Preto sme ju radi počúvali. Obyčajne začínala tým, ako pripravuje sadbové zemiaky k tomu, aby úroda bola hojná a nezabud-

la pripomenúť, aby ju Pán požehnal. Potom už hovorila o tom, že svoje produkty rada a hlavne dobre uskladní a ešte radšej z nich pripravuje jedlá. To sme už vedeli, že opíše, ako chutia pečené zemiakičky so slaninkou, či zemiaková baba so škvarkami. Už sa nám chuťové kalíšky dvíhali, aj žalúdky sme mali plnšie. Jej špecialitu, vynikajúci zemiakovo-cibuľový šalát, opisovala s veľkou úctou, lebo aj sama vedela, že ho máme veľmi radi. Tí väčší hladoši si už utierali slinky, lebo tušili, že naprázdno stryná nerozpráva. Ešte stačila povedať, že šalát najlepšie chutí, keď je na stole s údeným bravčovým rebierkom. Ale ďalej už nehovorila, iba sa zvrtila a z kredenca vytiahla „vahánek“ plný lahodného šalátu, položila ho na stôl pred nás a priložila drevené lyžice. Už sme „pracovali“, keď nás oslovila: „Nože počkajte, aj rebierko bude.“ Z „trúby“ vytiahla plech-pekáč s teplými rebierkami.

Rýchlosť s akou sme vyprázdniť vahánek i pekáč bola neuveriteľná a bruška sme mali ako bubníky armeckého Petrika. Takúto rozprávku sme mali najradšej a na strynú v dobrom spomínáme.

Ing. Alojz Krajčí

VÝZVA

Redakcia časopisu Lipovec sa obracia práve na Vás, ktorí máte toho veľa na srdci, napíšte do obecných novín. Radi sa oboznámime s Vašími názormi. Obecné noviny vychádzajú štyri krát do roka a články je potrebné doručiť Ing. Hiklovej - DD-DSS Horné Srnie.

Pozývame aj mladých ľudí zručných v slove a písme - prídte pracovať do redakčnej rady. Za túto prácu sa neplatí, ale veď čo by sme neurobili pre našu obec. Zapojte sa do života obce, diskutujte, píšete.

Tešíme sa na Vaše príspevky.

Ing. Jolana Hiklová

ZABUDNUTÉ HISTORKY A SÚČASNOSŤ

Pred vchodom do kostola na nádvorí vpravo nás víta socha Panny Márie. O jej pôvode a existencii sú zatiaľ dve verzie. Ja vás chcem zoznámiť s treťou verziou, ktorá sa zachovala postupným ústnym podaním z generácie na generáciu. Rozprávala mi ju p. Irena Galková.

Keď sa začala osídľovať v 15. storočí naša dedina, záujemcovia museli vykopávať kamene a kľčovať stromy na svojom vybranom území. Väčšia časť ľudí to robila okolo potoka alebo rieky, kde bol blízky zdroj vody potrebný pre život. Až jedného dňa pri kľčovaní v úrovni začiatku Horného konca, pri potoku vykopali sošku Panny Márie. Túto po očistení si zobral nálezca do drevenej budy, ale po nejakom čase soška zmizla, ale znova sa objavila. Takto to pokračovalo dlhé roky, čo socha menila majiteľa.

Koncom 18. storočia, keď bol u nás vybudovaný malý kostolík, občania sa o tomto dianí – zmiznutia a nájdenia sochy - zdôverili tu slúžiacemu kňazovi. Tento to zhodnotil ako zvláštny úkaz a určil umiestniť sochu tam, kde je aj dnes, aby ju mohli veriaci pozdraviť a ona privítať našich veriacych idúcich do kostola. I keď socha bola niekoľkokrát obnovená - toto poslanie plní dodnes iba s tým, že v roku 2004 pri odbornej prehliadke sochy sa ukázalo, že ďalšia oprava z dôvodu rozpadu korpusu na viacerých miestach nie je možná. Socha bola iba zakonzervovaná a je uložená v chrámovom depozite.

Amatérsky sochár Vladimír Uher urobil kópiu sochy, ktorá bola umiestnená na pôvodný, ale zrenovovaný podstavec. 8. 12. 2004 na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie bola slávnostne posvätená.

Od tohto času tomuto nádhernému pamätníku hovoria mnohí SRŇANSKÁ MADONA.

Pre úplnosť uvádzam, že materiál a obloženie podstavca vykonal pán Miroslav Červeňan. Náklady na zhotovenie celého diela dosiahli čiastku 125.240,- Sk, ktoré boli zabezpečené zbierkami. Pri tomto sa zvlášť prejavili starší občania, ktorí mimoriadny príspevok k dôchodku /1.000,- Sk/ venovali na tento cieľ.

Organizátor a svätiteľ sochy vpd. Stanislav Lugowski i v tomto prípade prejavil svoju oddanosť k Matke Božej.

Pre budúce generácie zaznamenali Ján SVEDEK, Ing.Krajčí

Vďaka...

Ako mám poďakovať,
za dobrotu, za život bez strát?
Svet má bolesti tak, akurát,
nám vetrík svieži pofukuje do domov a chát.

Majestát lesov, bystriny rieky a potokov,
sú požehnaním nášho kraja.
Nemožno zabudnúť na pravdu predkov,
že nádheru domova Pán z lásky dáva.

Ďakujem Bože za dobré srdcia, pokoj v duši,
ďakujem za krásu domova, vlasti.
Čo ešte dostaneme?, to nik netuší,
s pokorou prežijeme všetky starosti.

Ďakujem za všetkých okolo,
za mojich rodných,
Tebe Bože ďakujem!

Z archívu kronikára, 2006

Zo života školy

Ani sme sa nenazdali a onedlho už budeme bilancovať a hodnotiť 1.polrok našej práce v škole.

Školský rok v septembri sme rozbehli s 297 žiakmi v 14 triedach. Od októbra mimo vyučovania pracuje 19 krúžkov rôzneho zamerania podľa záujmu žiakov. Prijali sme 277 vzdelávacích poukazov. Počas týždňa Boja proti drogám žiaci v mimovyučovacom čase súťažili v basketbale a besedovali o škodlivosti akejkoľvek drogy. Túto aktuálnu tému nám pripomínala i nástenka pri vchode do školy. V súčasnosti prebiehajú športové súťaže, do ktorých sa zapojili i naši žiaci spolu s vyučujúcimi telesnej výchovy. V škole bola súťaž v speve ľudových piesní Trenčianske hodiny. Víťazi v jednotlivých kategóriách – Beátka Svedková, Janka Štefánková a Mária Hajdáková sa zúčastnili aj okresnej súťaže a Beátka Svedková bola prvá v 1. kategórii. V novembri žiaci súťažili v školskom kole Pytagoriády a tí najlepší budú súťažiť v okresnom kole. Pri príležitosti Medzinárodného dňa školských knižníc sme sa zapojili do súťaže o najzaujímavejšie podujatie školskej knižnice. Správne využitý voľný čas považujú pedagogickí pracovníci školy za prevenciu proti kriminalite a drogovej prevencii.

Vo vyučovacom čase sme uskutočnili niekoľko tematických exkurzií – literárnohistorickú do Matice slovenskej v Martine pre ôsmakov, zameranú na výtvarnú výchovu do Trenčianskej galérie pre siedmakov, pre štvrtákov prírodovednú do hvezdárne v Hlohovci. Pekným podujatím bolo divadelné predstavenie pre najmladších o Mikulášovi v Trenčíne. Štvrtáci a piataci okrem toho absolvovali plavecký výcvik v Púchove. Deviataci sa na hodinách matematiky a slovenského jazyka pripravujú na Monitor 2007. Niektorí absolvovali jej skúšobnú verziu z firmy Exam.

V oblasti získaného projektu Otvorená škola sme získali ďalšie počítače, notebook, digitálnu kameru a sponzorsky od CEMMACu, a.s., dataprojektor a interaktívnu tabuľu Ebeam.

Zásobovali sme sa novými pomôckami už tak veľmi potrebnými vďaka finančnej pomoci zo ZR, ktoré sa zaregistrovalo ako prijímateľ 2% podielu dane. Ďakujeme všetkým prispievateľom.

Napriek problémom pomalého internetu ISDN linky snažíme sa oživiť webovú stránku školy, kde môžete nájsť všetky základné údaje o škole a jej činnosti. Od druhého polroka chceme sprístupniť rodičom elektronickú žiacku knižku.

Adresa stránky je www.zshornesrnie.edu.sk.

Vedenie ZŠ s MŠ

MLADÍ NAPÍSAĽI....

Pri rôznych funkciách v obci som sa, hlavne po roku 1989, stretol s názormi spoluobčanov všetkých vekových kategórií, ako sa na dianie a svoju existenciu pozerajú. Veľmi rád si vymením názor na hrdosť k rodu, k rodnému kraju či smerovaniu Slovenska. Sám som z rodiska odišiel ako 15 ročný, vedel som sa adaptovať na podmienky prostredia, kde som žil. Utajená túžba k domovu ma sprevádzala životom až do času, keď som sa aj s rodinou vrátil k rieke Vlára. Tu som doma, nádhera rodiska, aj cez malé skutočnosti ma žitie u nás teší, medzi svojimi v rodine i medzi priateľmi.

Zvláštny pocit mám, keď do skromného archívu, ktorý je spojený s kronikou obce, môžem priložiť zažltnutý dokument, kde je záznam s výpovednou hodnotou o mojom rodisku, okolí a o našich predchodcoch. Vďačím za to všetkým, ktorí mi také dokumenty poskytujú, či už v písanej alebo inej podobe. Zaradujem ich na biele miesta histórie našej obce.

Veľmi vďačne odovzdávam zhromaždené dokumenty aj s príslušným dopracovaním mladým. Študenti stredných a vysokých škôl čerpajú informácie z obecných publikácií, či kroniky, pri rozhovore, a vedia ich nádhorne rozpracovať v rámci daných prác. Čo zvlášť oceňujem, je, že ich práce obsahujú aj názor, vyznanie o vnútornom svete. Mladí sa vedia popasovať s úlohou, ktorú riešia, naštudujú veľa príslušnej literatúry. V štátnych či iných archívoch vyhľadajú ďalšie cenné informácie, ktoré jednoduchým spôsobom vyjadria a fantasticky popíšu vo vzťahu s históriou našej obce. Súčasne prejavujú citový vzťah, vlastný názor k domovu.

V tomto článku nemienim písať o prierezovej problematike daných prác, chcem aspoň v krátkosti poukázať na to, ako mladí myslia, čo cítia a čo napísali.

Zuzana R., žiačka Gymnázia L. Štúra v Trenčíne v rámci svo-

jej práce (geografická olympiáda šk. rok 1997/98): „Úvod: Slovensko v posledných rokoch prešlo mnohými politickými a historickými zmenami, ktoré sa určite zapísali do dejín nášho národa. Posúdiť ich správnosť zostáva však na nasledujúcich generáciách. Medzníkom sa stal rok 1989, kedy budovaný socializmus na Slovensku padol a štát sa začal uberať demokratickou cestou. Štátne vlastníctvo pomaly zaniklo a stále viac sa objavuje súkromné podnikanie. Pád „železnej opony“ medzi východným a západným blokom umožnil cestovanie a hlavne možnosti rozvoja vedy a obchodu orientovaný na západ, čo bolo dovtedy nemožné. Ďalším medzníkom sa stal rok 1993, kedy Slovensko získalo samostatnosť, čo je udalosť, ktorá prináša mnohé zmeny, nielen tie pozitívne, ale aj negatívne. Tieto zmeny možno sledovať na celom území našej republiky.

Obce prechádzajú premenami, o ktorých mnohí ani netušia, pretože sa dejú prirodzene, iné sa nás bytostne dotýkajú. Určité zmeny pociťujem i ja osobne, preto chcem priblížiť všetkým, ktorých zaujíma tento problém – „Premeny vidieckeho sídla po roku 1989“ – na príklade obce Horné Srnie, ktorá je zaujímavá aj tým, že rokom 1993 sa stala typickou pohraničnou obcou Slovenska a pre mňa i tým, že je to moje rodisko, miesto, na ktorom každému človeku určitým spôsobom záleží.

Ak chceme posudzovať premeny sídla, musíme poznať jeho pôvodné pomery ako fyziografické tak aj sociálne, vznik a historický vývoj. Preto sa aj prvé kapitoly venujú tejto tematike. Zmeny v obci obsahujú posledné kapitoly.

Týmto spôsobom by som sa chcela poďakovať pánovi Ing. Alojzovi Krajčimu, ktorý mi pomohol poskytnutím podkladov o obci a tiež vysvetlením nejasností, s ktorými som sa pri spracovaní práce stretla.

Záver: Horné Srnie – niekto, keď začuje tento názov, nebude

vedieť, či je to názov pohoria, jazera. Iný si možno spomenie, že je to malá obec niekde na Západnom Slovensku. Stavbárom snáď pripomenie známy hornosrniarsky cement z miestnej cementárne, niektorým vodičom automobilov hraničný prechod v blízkosti tejto obce.

Pre mňa Horné Srnie znamená domov, mladosť, zelené okolie narušené lomami vápenca a snáď aj moju budúcnosť. No aby som vedela viac o mieste, kde žijem, snažila som sa spoznať jej minulosť, trochu problematické roky po roku 1989 a zmeny, ktoré tento medzník v histórii Slovenska priniesol a určite ovplyvni ďalší rozvoj Horného Srnia.

O mnohom som v začiatkoch ani netušila, no pri vhlbení sa do problematiky som sa dozvedela veci a udalosti, o ktorých aj mnohí spoluobčania a moji rovesníci, ktorí si myslia, že sa ich tento problém nedotýka a neuvedomujú si ho, tiež veľa nevedia. Preto by som práve im odporúčala túto prácu, pretože práve oni tu vyrastajú a na nich bude závisieť ich budúcnosť, ale i budúcnosť ďalších generácií a samotnej obce. A samozrejme všetkým, ktorých táto problematika zaujíma, veď na Slovensku je mnoho obcí, ktoré sa s príkladom Horného Srnia zhodujú, iné sa v mnohom líšia. Pretože len poznaním konkrétnych problémov môžeme nájsť pravé riešenie. Zaujímavé by bolo v budúcnosti porovnať iné obce s obcou, ktorú som si vybrala ja – Horné Srnie.

Pri spracovaní práce nastali aj problémy. Hlavným bol nedostatok katastrálnej mapy obce i nedostatok konkrétnych informácií o niektorých obdobiach v minulosti Horného Srnia.

Napriek týmto prekážkam som dospela k výsledku, že Horné Srnie napriek svojmu ťažkému vývoju vo vojnových a povojnových rokoch sa vždy dokázalo vzchopiť. Veď spoločnosť je taká, akí ľudia ju tvoria, pretože ľudia tvoria spoločnosť – obec. A i so zmenami, ktoré často vplyvávajú záťažovo, sa spoločnosť teraz i v budúcnosti bude vedieť a musieť vyrovať.“

Peter Ch., diplomant Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, fakulta humanitných vied, diplomová práca Chotárne názvy obcí Horné Srnie a Nemšová, šk. rok 1997/98:

„Úvod: Moja diplomová práca sa zaoberá výskumom chotárnych názvov dvoch obcí Stredného Považia, Horného Srnia a Nemšovej. Výber týchto obcí bol podmienený najmä osobnou skúsenosťou a citovými väzbami k danej oblasti. Zo skúmaných obcí pochádzajú moji rodičia a žije v nich mnoho mojich príbuzných. Hoci osobne pochádzam z neďalekých Trenčianskych Teplic, prostredie skúmaných obcí je mi známe a blízke. Viaceré z chotárnych názvov týchto obcí sú súčasťou aj mojej slovej zásoby, preto ma zaujíma ich pôvod. Pri zbieraní a výskume chotárnych názvov som získal navyše veľa podnetných poznatkov o kraji, z ktorého pochádzam, no tiež spôsob života ľudí v tomto kraji v minulosti aj dnes.

Ambíciou tejto práce je byť malým príspevkom k slovenskému výskumu toponým, ktorý ma veľký význam pre poznanie našej krajiny, ale aj pre poznanie národného jazyka a jeho vývinu.

Vedou, ktorá sa venuje výskumu geografických názvov, čiže toponým, je toponomastika. Popri antroponomastike, vede o vlastných menách ľudí, je toponomastika jednou z hlavných častí onomastiky, vedy o vlastných menách všeobecne.

Geografické názvy možno rozdeliť na tri skupiny:

1. Mená dielov sveta, oblastí, štátov a správnych jednotiek.
2. Miestne mená, mená ľudských sídlisk a ich častí.
3. Terénne názvy.“

Sú to názory iba dvoch mladých ľudí. Nezaslúžene a často kritizujeme mlad ako celok. Ak sa orech rozlúskne, až potom vidíme kvalitu jadra. Mladosť je prevažne spojená s ambíciami. Ak je smerovanie kladné, je to predpoklad, že máme motory naštartované k pokroku, ale k tomu je potrebné poznanie.

Ing. Alojz Krajčí,
kronikár obce

VIANOCE SÚ TU ZNOVA

Podobne ako pred rokom i teraz sa dni skrátili, len prejavy zimy (6. decembra 2006) akosi meškajú. Sneh síce bol, aj nejaký mrázik, ale už sme na ne zabudli. Napriek tomu opäť na nás dýcha tá zvláštna atmosféra. Áno – blížia sa najkrajšie sviatky kresťanov – Vianoce. Lenže kresťania nie sú skúpi a radi sa o ne podelia aj s inými. Nakoniec, bolo tomu tak v dávnej i nedávnej minulosti.

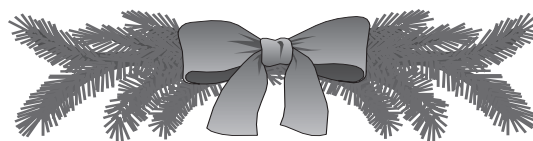
Pred rokom sme si pripomenuli na stránkach nášho Lipovca jeden zo symbolov Vianoc, ktorým sú jasičky alebo Betlehemy. A my v Hornom Srní máme právom byť na čo hrdí. Koncom päťdesiatych rokov nemal náš Betlehem páru široko-ďaleko na okolí. Okrem jasičiek je ďalším symbolom Vianoc stromček, alebo zeleň vôbec. Ale vetvičky, prútky či halúzky sa nespájajú len s vianočným obdobím. Stretávame sa s nimi aj v iných obdobiach roka pri ľudových zvykoslovných prejavoch. Na jar sú to bahniatka, alebo u nás macúšky, na Veľkú Noc korbáče používané na šibanie dievčat. Pri prvom výhone domácich zvierat na pašu sa objavujú vrbové prútky, lipové vetvičky zdobia obrázky svätcov na sv. Duchu atď. Na sviatok svätej Barbory, patrónky baníkov (i pracovníkov lomu v našej cementárni) bolo zvykom odlomiť malú vetvičku z čerešne a vložiť ju do nádoby s vodou. V priaznivých podmienkach vetvička zakvitla práve na Vianoce.

V našej prítomnosti sa s vianočným časom neodmysliteľne spája stromček, ktorým býva u nás jedlička, smrek alebo borovica. Aká je v skutočnosti história tohto prekrásneho symbolu? Musíme sa vrátiť o niekoľko storočí dozadu a preniesť sa mimo územie našej republiky. V kronike mesta Brémy (Bremen – Nemecko) sa zachovala správa z roku 1570 o vyzdobenej jedli. Boli na nej datle, sladkosti, papierové kvety a postavili ju pre deti remeselníckych majstrov v cechovej budove. Koncom 16. storočia začal vianočný stromček svoju cestu najskôr v remeselníckych protestantských rodinách. Záznam v Štrasburgu (Francúzsko) z roku 1642 hovorí o vyzdobenej vianočnej jedličke v súkromnom prostredí. V ďalších storočiach sa vydáva na púť európskymi krajinami – i do Škandinávie a dokonca za more – na americký kontinent. Zdá sa, že najpriaznivejšie podmienky našiel v nemecky hovoriacich krajinách, kde sa objavuje v školách a dokonca i v hostincoch. Na rakúskom cisárskom dvore vo Viedni mali stromček v roku 1816. V historických českých zemiach, ktoré sú bližšie k Nemecku ako Slovensko, začal stromček svoju púť skôr. Bolo to údajne v roku 1827, ako uvádzajú nemecké historické pramene. Z novinových správ sa dozvedáme o predaji vianočných stromčekov v Prahe v roku 1843. Na územie Slovenska prenikol v druhej polovici 19. storočia. Stromček bol najskôr malý, v našom geografickom priestore visel zo stropu. Bolo to v obdobiach, keď bol strop drevený a mal podobu záklopu – na nosných trámoch boli uložené prekladané dosky a na jednom z nich – u nás na hrade – bol pribitý malý smrek. Výzdoba pozostávala z farebných papierikov a ovocia. Do nádhernejšej podoby sa dostáva až v 20. storočí. Pomáha k tomu produkcia repného cukru, na ktorú nadväzuje cukrovníckarský priemysel. Pridávajú sa i výrobcovia skla, ktorí pripravujú rôznofarebné gule, hviezdy a ďalšie ozdoby. Pre množstvo ozdôb už samozrejme malý smrek nestačí, zväčšuje sa často do výšky dvoch metrov a zo stropu zostupuje na podlahu, kde sa upevňuje v drevenom podstavci, najčastejšie v tvare križa. Vianočné stromy sa stávajú súčasťou sviatočnej výzdoby v kostoloch, ale aj v závodoch, úradoch, jednotlivých roľníckych družstvách, vo všetkých druhoch škôl. Svoje miesto si našiel na návsiah našich dedín, na námestiach miest a v päťdesiatych rokoch sa zmenil aj jeho názov: z vianočného stromčeka sa stal strom republiky. Tento pekný symbol kresťanských sviatkov mal však aj odvrátenú stránku. Pred Vianocami sa často plienili lesné porasty, stromčeky sa rezali bez úvahy, ak nevyhovovali, jednoducho sa odhodili a na rad prišli ďalšie. Približne pred dvadsiatimi piatimi rokmi sa objavili prvé umelé stromčeky, vtedy ešte nie veľmi vydarené. Ale ani tu sa pokrok nezastavil a dnes si možno vybrať stromček podľa požiadaviek, aké kto

má. Dnešné stromčeky sú obyčajne obsypané sladkosťami, ozdobami a už neodmysliteľnými elektrickými sviečkami, ktoré nahradili niekdajšie voskové a parafínové. Súčasťou vianočnej výzdoby príbytkov sú aj prenosné jasičky, umiestnené pod stromčekom. Sem sa tiež ukladajú aj darčeky pre jednotlivých členov rodiny.

Ďalším symbolom Vianoc je adventný veniec, ktorý možno vidieť nielen v kostoloch, ale aj v príbytkoch veriacich a neveriacich. Jeho vznik sa viaže približne na polovicu 19. storočia. Má podobu kruhu, zhotovený je zo zelených ihličnatých vetvičiek, zdobia ho štyri sviečky. Zelené vetvičky sú symbolom života, kruh symbolizuje nekonečno, teda aj spojenie Boha s človekom, sviečky symbolizujú štyri adventné nedele, ich plamene pribúdajú po týždni. Keď svietia všetky štyri, začínajú sa Vianoce. Tešíme sa na naše najkrajšie sviatky. Gloria in excelsis Deo!

Dr. Milan Chlebana

Vianočný dar

„Narodil sa Kristus Pán, veselme sa!“ Toto je ten pravý dôvod spontánnej radosti vianočných sviatkov.

Lebo Boh vstúpil do ľudskej rodiny, aby jej priniesol spásu. Stal sa dieťaťom vo všetkom odkázaným na pomoc iným. Stal sa chudobným, trpiacim, aby s ním mohol každý stotožniť: „Boh je so mnou, žije na mojej úrovni, on je naozaj Emanuel – Boh s nami.“

Príchod Ježiša pred 2000 rokmi, spôsobil čosi podobné, ako pád balvanu do hlbkej vody – kruhovo sa šíriace vlny. Keď táto vlna zasiahne človeka, vtedy Ježišov príchod dosiahol svoj cieľ, tam sa Ježiš stretáva s človekom a vytvára s ním spoločenstvo. Tam sa slávia Vianoce.

Okamih Vianoc teda neudáva kalendár, lebo sú tam, kde človek napodobňuje Ježiša, robí krok k iným, aby s nimi vytvoril spoločenstvo. Spoločenstvo sa nevytvára tam, kde si ľudia dávajú dary, aby nemuseli dať seba, ale tam, kde ľudia prostredníctvom daru dávajú seba samých. Preto môže byť úprimné stisnutie ruky veľkým darom.

Radostné posolstvo Vianoc je pre nás dospelých tým najväčším, tým opravdivým darom a len tento dar tvorí ten nikdy nevyčerpatelný zdroj tajomnej radosti Vianoc a nikdy nehasnúcej chuti každoročne ich sláviť.

Ak je táto radosť dôvodom darčiekov, tak pokračujme vo vzájomnom obdarúvaní, lebo v Ježišovi sme všetci tak nesmierne obdarovaní.

A na záver pohľad na seba. Skončil sa predvianočný zhon. Mala by začať pre všetkých vianočná pohoda, pokojné spočinutie v oslave a v úvahe o tajomstve Vianoc. Doprajme si ten pokoj – potrebuje ho náš preťažený nervový systém a potrebuje ho i náš duch.

Možno sme sa stali obeťou konzumných Vianoc, obchodných trikov decembrovej zárobkovej sezóny. Preto počas osemdňovej oslavy vianočného tajomstva naplno žime s myšlienkou na duchovný obsah týchto sviatkov.

Takéto Vianoce nás pripraví na všedné dni budúceho roka 2007, na ktorý sa možno pozeráme s úzkosťou a starosťou, ale s pokojnou dôverou v Božiu prozreteľnosť a s istotou, že ktosi nad nami bdie.

Pokojné a radostné Vianoce 2006 a šťastlivý Nový rok 2007!

Dr. Pavol Červený

„Hľa panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel, čo v preklade znamená: Boh s nami.“ (Mt 1,23)

„...ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán.“ (Lk 2,10-12)

Milí farníci a občania dobrej vôle!

Radosť z prežívania Vianoc – sviatkov Kristovho narodenia, radosť z prijatej a darovanej lásky, silu k nádeji vyplývajúcej z prítomnosti Boha, ktorý vstúpil do nášho sveta i do našich životov v osobe Ježiša Krista zo srdca želá do všetkých dní Nového roka 2007

Stanislav Lugowski – správca farnosti

Spoločenská rubrika

NAŠI NOVÍ OBČANIA:

16.10.2006 Tibor PROKOPENSKÝ
27.10.2006 Miroslav TURÁK
6.11.2006 Liliána DORUŠINCOVÁ

MANŽELSTVO UZATVORILI:

7.10.2006
Marcel PÁLEŠ z Dubnice nad Váhom
a Petronela HORNÁ z Horného Srnie
21.10.2006
Milan VAVRUŠ z Horného Srnia
a Gabriela PRÍGODOVÁ z Horného Srnia
11.11.2006
Rastislav ĎURČO z Horného Srnia
a Darina PAVLAČKOVÁ z Nemšovej
18.11.2006
Anton GALKO z Horného Srnia
a Mária HOŠOVÁ z Horného Srnia

NAVŽDY SME SA ROZLÚČILI

16.8.2006 Mária MEŠŤANKOVÁ
15.10.2006 Alojz BEŇO
29.10.2006 Milan MICHALÍK
29.10.2006 Julianna TAPFEROVÁ
2.11.2006 Augustín VARČEK
5.11.2006 Jozef KARABA
15.11.2006 Štefan GAJDOŠ
19.11.2006 Margita KEBÍSKOVÁ
13.12.2006 Mária MEŠČANKOVÁ
14.12.2006 Anna KUCHARCOVÁ
19.12.2006 Katarína OBEDOVIČ

LIPOVEC - noviny obce Horné Srnie. Zodpovedný redaktor Ing. Jolana Hiklová, www.hornesrnie.sk. Registrácia: Okresný úrad Trenčín č. 120-456/1992-RK.

Tlač: DIGITAL GRAPHIC Trenčín

ŠPORT V OBCI

Príchodom sychravého jesenného počasia sa skončili jesenné majstrovské futbalové súťaže našich zástupcov v jednotlivých kategóriách súťažného ročníka 2006/2007. O tom, že sa tak stalo v pravú chvíľu svedčí fakt, že posledné majstrovské stretnutie dorastu sa neodohralo pre nespôsobilý terén, keď na hracej ploche bola súvislá snehová pokrývka. Týždeň po skončení majstrovských futbalových stretnutí sa futbal v našej obci nastahoval opäť do športovej haly, kde začal svoju históriu písať už 21. ročník obľúbenej minifutbalovej ligy. Najskôr sa však pozrieme ako si jednotlivé družstvá počínali vo svojich majstrovských futbalových stretnutiach.

Družstvo žiakov odštartovalo pod vedením nezmeneného tandemu – trénera Petra Vavruša a vedúceho mužstva Pavla Ondráška už svoju štvrtú sezónu v krajskej súťaži skupina sever zatiaľ najlepšie zo všetkých predchádzajúcich ročníkov a v prvej tretine jesennej časti súťaže okupovalo horné poschodia tabuľky čo bolo príjemným prekvapením v tejto náročnej súťaži. Postupne sa však z týchto pozícií začali prepadávať, prišla séria zápasov bez bodového zisku, čo bolo zrejme spôsobené horším vylosovaním a možno aj miernym uspokojením hráčov i realizačného tímu a družstvo sa zastavilo až na nelichotivej dvanástej priečke tabuľky. Keďže v súťaži štartuje štrnásť družstiev najmladší reprezentanti obce budú mať čo robiť, aby sa počas zimnej prípravy čo najlepšie pripravili na neľahké jarné zápasia. Chlapci však dokázali, že dokážu odohrať kvalitné zápasy aj so silnejšími družstvami.

Vekovo stredná skupina reprezentantov obce - hráči dorastu prežívajú už druhý rok po sebe výkonnostnú krízu. V krajskej súťaži – V. lige sever sa v minulom ročníku zachránili len vďaka tomu, že súťaž opustilo len jedno družstvo a to bolo slabou náplastou najmä na výkony, ale i výsledky aké dosahovali. Pod vedením nového realizačného tímu, trénera Romana Belku a vedúceho mužstva Mariana Hajdáka sa očakávalo podstatne viac ako doteraz hráči ukázali. So ziskom 9.bodov po jesennej časti súťaže prezimujú na poslednom mieste tabuľky. Toto mužstvo ukázalo, že má rozhodne kvalitný potenciál vo svojich radoch no najväčším problémom je nedostatok hráčov. Na niektoré zápasy mužstvo odchádzalo len s jedenástimi hráčmi a v tom je zahrnutý aj náhradný brankár. S tak úzkym kádom sa skutočne nedá absolvovať súťaž v ktorej je šesťnásť družstiev. Je na škodu mládežníckeho futbalu, že v obci je dost kvalitných futbalistov, no akosi nevedia nájsť cestu medzi svojich rovesníkov. Už v žiackych kategóriách dokázali nielen svojim prístupom ale aj svojou kvalitou, že by rozhodne pomohli svojim bývalým spoluhráčom a

kamarátom v boji o jarné body, ktoré budú potrebovať na zotrvanie v súťaži.

Najdlhšiu sezónu absolvovalo v jesennej časti družstvo dospelých, pretože v jesennej časti predohrali aj jedno kolo z jarnej časti súťaže z dôvodu poveternostných podmienok, ktoré sú začiatkom marca v našom regióne ešte dost nepriaznivé pre futbal. V tomto termíne sa totiž začína odvetná časť majstrovských futbalových súťaží. Pod vedením trénera Milana Jurenku, vedúcich družstva Miroslava Galka a Zdena Blašku družstvo prezimuje na siedmej priečke tabuľky majstrovstiev oblasti Trenčín. Družstvo sa najmä vďaka dobrému záveru dostalo do strednej časti tabuľky, keď dokázalo doviezť majstrovské body aj z ihrísk súperov, kde sa nám po minulé roky nedarilo bodovať. Pravdou je aj to, že sa značne zmenil pomer síl v majstrovstvách oblasti a mužstvá ktoré sa väčšinou pohybovali v horných poschodiach tabuľky, teraz sú na opačnom konci. Keďže na špicu tabuľky je pre naše mužstvo ďaleko a tak je to i na opačnom konci, jarná časť ročníka by konečne po rokoch trápenia mala byť pokojná.

V čase dlhých zimných večerov si milovníci futbalu však tiež prídu na svoje. V novembri sa začal v športovej hale už 21. ročník minifutbalovej ligy. V tomto ročníku medzi sebou zápolí štrnásť družstiev v ktorých je dovedna takmer 150 hráčov. Po odohratí základnej časti, kde sa družstvá stretnú medzi sebou jednokolovo sa súťaž rozdelí na dve skupiny. V skupine 1 - 7 podľa umiestnenia sa stretnú družstvá opäť jednokolovo o víťaza miniligy a v skupine 8 – 14 sa stretnú tiež jednokolovo o konečné umiestnenie. Na záver práve prebiehajúceho ročníka minifutbalovej ligy sa uskutoční už v poradí 11. Ples Minifutbalovej ligy spojený s vyhodnotením, ktorý sa bude konať 17. februára 2007 na ktorý organizátori už teraz všetkých srdečne pozývajú.

Peter Štefánek

Obecný úrad Horné Srnie
a spevácky zbor Srňan poriadajú druhý
ročník prehliadky speváckych zborov pod
názvom

„TROJKRÁLOVÉ SPIEVANIE“

v miestnom rímsko-katolíckom kostole
v Hornom Srni
dňa 6. januára 2007 o 14,30 hod.

Prehliadka sa koná pod patronátom starostu
Obce Horné Srnie Ing. Jozefa Kristína.

V programe vystúpia spevácke zbory
z Hornej Súče, Nemšovej, Horného Srnia
a sólista p. Kvasnica z Dolnej Súče.